บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. ระยะการเจริญเติบโตของเห็ดหอมที่เหมาะสมสำหรับการนำมาดักสปอร์ คือ ระยะที่ 2 เป็นระยะที่เยื่อหุ้มใต้ดอกเริ่มเปิดให้เห็นครีบดอกได้บ้าง หรือ ระยะที่ 3 ระยะที่เยื่อหุ้มใต้ดอกเปิดกว้างมากทำให้เห็นครีบดอกได้ทั้งดอก

2. ในการผสมพันธุ์แบบไดมอน พบว่า กลุ่มการเจริญของเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยวที่นำมาใช้ในการผสมพันธุ์ แล้วมีโอกาสทำให้ได้ลูกผสมที่มีผลผลิตสูงคือ กลุ่มเส้นใยเจริญเร็วมาก กลุ่มเส้นใยเจริญเร็ว และกลุ่มเส้นใยเจริญช้า โดยลักษณะการเดินของเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยวที่ใช้ในการผสมพันธุ์เป็นเส้นใยที่เดินเรียบและเดินฟู

3. ในการผสมพันธุ์แบบไดมอน พบว่า กลุ่มการผสมพันธุ์ที่ให้จำนวนลูกผสมมากที่สุดคือ กลุ่มการผสมพันธุ์แบบ monoL2 x diL1 ซึ่งเป็นการผสมข้าม

4. ลูกผสมบางตัวแม้ไม่สามารถเกิดปุ่มดอกในหลอดทดลองได้ ก็สามารถเกิดดอกในถุงเพาะได้ แต่ให้ผลผลิตต่ำ

5. จากการศึกษาผลผลิตของเห็ดหอมลูกผสม พบว่าลูกผสมที่ให้ผลผลิตหลังการตัดแต่งที่มีแนวโน้มให้ผลผลิตสูง แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ได้จากกลุ่มการผสมพันธุ์ แบบ monoL2 x diL1 (ผสมข้ามแบบไดมอน) รองลงมาคือกลุ่มการผสมพันธุ์แบบ monoL2 x diL2 (การผสมตัวเองแบบไดมอน)

6. ในการศึกษาลักษณะทางไอโซไซม์เอสเทอเรสของลูกผสม พบว่าลูกผสมที่ให้ผลผลิตดี 6 สายพันธุ์ มีจำนวนแถบไอโซไซม์เอสเทอเรส ตั้งแต่ 4, 5 และ 7 แถบ แต่ข้อมูลจากไอโซไซม์เอสเทอเรสแต่เพียงอย่างเดียวไม่สามารถใช้ทำนายความสามารถในการให้ผลผลิตได้ อาจต้องอาศัยข้อมูลอื่นประกอบด้วย